

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO WPISANEGO DO REJESTRU ZABYTEKÓW

3. Miejscowość

WROCŁAW

12010

1. Nazwa

BUDYNEK GŁÓWNY W ZESPOLE SZPITALA WSZYSTKICH ŚWIETYCH,
OB. NIEUŻYTKOWANY

2. Czas powstania

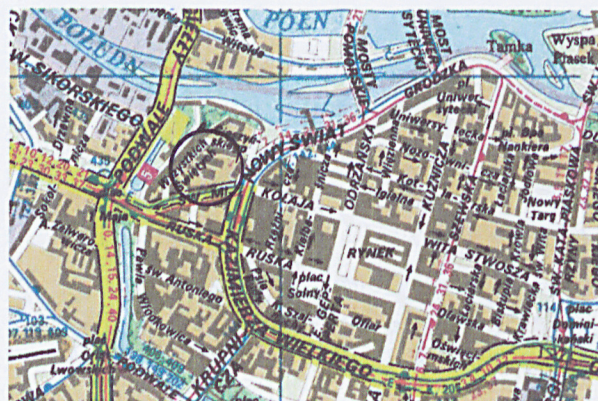
1526 r, XVII w., 1791-1801 r,
1832 r., 1925 r.

4. Adres

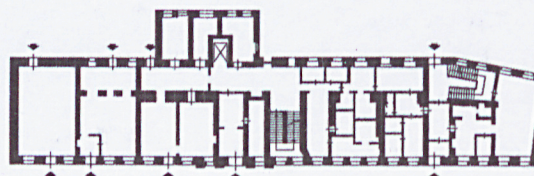
Pl. Jana Pawła II nr 8
nr ewidencyjny działki 5/3 AM-25
nr księgi wieczystej

1702/3

11. Materiały graficzne

Plan orientacyjny 1:20000

Rzut parteru, pomniejszenie

5. Przynależność administracyjna

województwo dolnośląskie
powiat Wrocław
gmina Miasto Wrocław

6. Współrzędne geograficzne

N 51°6'48.5"
E 17°1'35.53"

7. Poprzednie nazwy miejscowości

Breslau

8. Właściciel i jego adres

Województwo Dolnośląskie
ul. Wybrzeże Juliusza Słowackiego 12-14
50-411 Wrocław

9. Użytkownik i jego adres

Urząd Marszałkowski Województwa
Dolnośląskiego
ul. Wybrzeże Juliusza Słowackiego 12-14
50-411 Wrocław

10. Formy ochrony

Decyzja o wpisie do rejestru zabytków
A/1580/212 z dn. 12.05.1967 r.
Mppz Uchwała Nr XXVIII/978/08 Rady
Miejskiej Wrocławia z dn. 11.12.2008 r.

A/5945/1-7 z 2.12.2019

Miejski szpital Wszystkich Świętych powstał w latach 1526-1527 z inicjatywy doktora Jahanna Hessa. Usytuowany został za murami miejskimi, nad Odrą, przy Arsenale, na terenie starej strzelnicy. Początkowo nazywany był „nowym szpitalem”. W 1529 r. nadano mu nazwę „Wszystkich Świętych”. W 2 poł. XVI w., po zewnętrznej stronie murów miejskich przy Bastionie Kleszczowym zaczęły powstawać kolejne budowle związane ze szpitalem. Pierwotnie obiekt przeznaczony był dla ewangelików i pełnił jednocześnie funkcję domu opieki, a od XVIII w. przyjmował wszystkich chorych bez względu na wyznanie. Kontrolę nad działalnością szpitala sprawowała Rada Miejska. W XVII w. zyskał rangę głównego szpitala Wrocławia. W latach 1648 i 1659 został rozbudowany. W latach 1799-1801 wzniesiono nowy klasycystyczny gmach wg projektu K.G.Geisslera, który był największym szpitalem miejskim we Wrocławiu i nawiązywał do wzorcowego Allgemeine Krankenhaus w Bambergu. Po pożarze w 1831 r. został odbudowany. W 1770 r. przy zachodnim murze cmentarza św. Barbary powstały kazamaty. W 1810 r. na stanowisko dyrektora powołano J.J.F. Ebersa, za rządów którego został rozbudowany. Wzniesiono: Klinikę Medyczną (1812 r.), nowy budynek szpitala św. Hioba (1821-23 r.), budynek fundacji rodziny Lösch (1835-36) i wytyczono ogród. W kolejnych dziesięcioleciach szpital był nadal rozbudowywany. W 1852 r. rozbudowano budynek Kliniki Medycznej, w 1853 r. kazamaty, w latach 1855-56 zbudowano nową aptekę, przeprojektowano istniejące ogrody i wytyczono nowe. W 1856 r. od strony ul. Wszystkich Świętych wzniesiono reprezentacyjną bramę szpitala. W latach 1869-70 wzniesiono budynek fundacji M.J. Pulvermacher, powiększony w 1887 o dobudowę mieszczącą salę operacyjną. W latach 1874-75 wzniesiono budynek Instytutu Patologii. W 1898 r. R. Pluddemann i K. Klimm opracowali szkice projektowe nowych budynków szpitalnych, które odzwierciedlały zmiany zachodzące w budownictwie szpitalnym. Projekty te nie zostały zrealizowane.

cd wkładka nr 1

SYTUACJA

Zespół dawnego szpitala Wszystkich Świętych, po 1945 r. Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego im. J. Babińskiego usytuowany jest w zachodniej części Starego Miasta, poza murami miejskimi. Granice założenia wyznaczają: od zachodu fosa, od północy Odra, od południa Arsenał Miejski i ul. Wszystkich Świętych, od południowego-zachodu ul. św. Mikołaja. Zajmuje rozległą działkę o nieregularnym kształcie zbliżonym do trójkąta, z umieszczonym w części środkowej komponowanym terenem zielonym, obecnie zaniedbanym. Od strony północnej, zachodniej i południowo-zachodniej otacza go wysokie metalowe ogrodzenie, od południa mur Arsenału i zewnętrzne elewacje budynków szpitalnych. Zabudowa zgrupowana jest w północnej i południowej części zespołu. Gmach główny usytuowany jest w centralnej części skrzydła północnego. Od wschodu przylega do niego budynek Instytutu Patologii, od zachodu budynek fundacji rodziny Lösch.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA, TECHNIKA

Ściany

- konstrukcyjne zewnętrzne i wewnętrzne murowane z cegły na zaprawie wapiennej, cementowo-wapiennej, tynkowane, malowane
- działowe murowane z cegły na zaprawie wapiennej, cementowo-wapiennej, tynkowane, malowane; z płyty gipsowo-kartonowej, tynkowane, malowane; przepierzenia drewniane, w części dolnej pełne, w górnej dzielone szprosami i przeszklone, malowane; w części pomieszczeń ściany licowane płytkami ceramicznymi

Detal architektoniczny elewacji wykonany w wyprawie tynkarskiej.

Sklepienia i stropy

- stropy masywne, płaskie, tynkowane, malowane. Na parterze we wsch. części budynku w trakcie frontowym, zachowane fragmenty koleb i łęków.

Wieżba drewniana, jętkowo-płatwiowa z dwoma ścianami stolcowymi o stolcach stojących i z dolnymi półkleszczami. Pokrycie ceramiczne z dachówki karpiówki podwójnej w koronkę.

Posadzki, podłogi

- parter: w holu wejścia zach. płytki ceramiczne, w holu wejścia wsch. i w korytarzu lastriko, w pozostałych pomieszczeniach i korytarzach wylewka betonowa, płytki ceramiczne, wykładzina PCV
- na wyższych kondygnacjach w korytarzach lastriko (1 piętro), linoleum (2 piętro), w salach parkiet drewniany układany w jodełkę i pokryty linoleum, płytki ceramiczne
- poddasze: wylewka cementowa

Schody

- masywne, betonowe, dwubiegowe z podestami, o biegach rozdzielonych pełną ścianą. Stopnie o ryflowanych czołach, z noskami. Poręcze drewniane o przekroju okręgu mocowane na pochwyty (trakt frontowy)
- masywne, betonowe, dwubiegowe z podestami, pokryte lastrico. Balustrada metalowa z prętów o przekroju czworoboku, poręcz drewniana (trakt tylny)

Otworki okienne prostokątne, parapety wewnętrzne z lastrico i wykładane płytkami ceramicznymi, zewnętrzne z blachy ocynkowanej

cd. wkładka nr 1

14. Kubatura 12. 820 m ³	15. Powierzchnia użytkowa 4. 274 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne budynek szpitalny	17. Użytkowanie obecne nieużytkowany
18. Stan zachowania Widoczne pęknięcia stropów na parterze. Pomieszczenia na parterze zawilgocone i zaatakowane przez grzyb. We wnętrzu widoczne łuszczące się powłoki malarskie. Okładziny ceramiczne ścian i posadzek zniszczone. Schody: stopnie z ubytkami materiału, balustrady uszkodzone i w części zdemontowane, część poręczy zdemontowana. Balustrady otworów okiennych wycięte. Stolarka okienna i drzwiowa zniszczona. Wypruta instalacja grzewcza i elektryczna. Pokrycie dachowe nieszczelne, widoczne zacieki na ścianach ostatniej kondygnacji. Rynny i rury spustowe w stanie szczątkowym. Tynki zewnętrzne zawilgocone. Piwnice niedostępne.		19. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie Obiekty należy osuszyć, odgrzybić, podać dezynfekcji, dezynsekcji, deratyzacji. Udostępnić piwnice. Wykonać izolacje pionowe i poziome. Oczyszczyć ściany ze starych powłok malarskich. Uszczelnić pokrycie dachowe, wyremontować więźbę. Poddać konserwacji oryginalną stolarkę okienną i drzwiową. Uzupełnić oryginalne okładziny ścienne. Zlikwidować wtórne podziały wnętrza. Wykonać badania w celu sprawdzenia wytrzymałości stropów na parterze. Założyć rynny i rury spustowe. Tynki należy poddać konserwacji oraz wykonać odkrywki w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki. Należy zachować elementy oryginalnego wyposażenia, ze szczególnym uwzględnieniem plakiety cechu tkaczy. Obiekt jest cennym elementem układu urbanistycznego Starego Miasta. Wymaga przeprowadzenia kompleksowych prac remontowych pod nadzorem konserwatora. Prace ziemne należy prowadzić pod nadzorem archeologicznym. Konieczna jest adaptacja budynku do nowej funkcji w celu uchronienia go przed całkowitą degradacją.	

20. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

- Archiwum Budowlane Miasta Wrocławia, teczka z planszami nr 670, 671
- Inwentaryzacja architektoniczna i konserwatorska budynków poszpitalnych. Budynek nr 1 i 2, ul. Jana Pawła II nr 8, Wrocław, Luty 2011 aut. ABM wycena nieruchomości, projektowanie architektoniczne, A. i B. Michalscy s.c., archiwum WUOZ Wrocław
- Uszczegółowienie wytycznych konserwatorskich dla rejonu Arsenалу i ul. św. Mikołaja dla potrzeb planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, aut. dr Ł. Krzywka i dr R. Eysymontt, Wrocław 2003, archiwum WUOZ Wrocław

23. Bibliografia

Wójtowicz M., Dawne szpitale Wrocławia, Wrocław 2007
Wójtowicz M., Dawny Szpital Wszystkich Świętych. Das ehemalige Krankenhaus zu Allerheiligen. Wrocław 2008
Encyklopedia Wrocławia, Wrocław 2006
Leksykon architektury Wrocławia. Wrocław 2011
Wrocław na planszach XVI-XX w. Muzeum Historyczne. Wrocław 1999
Atlas historycznych miast polskich. Wrocław. Wrocław 2001

25. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)

Wrocław na planszach XVI-XX w. Muzeum Historyczne. Wrocław 1999
Atlas historycznych miast polskich. Wrocław. Wrocław 2001
www.dolnyslask.org.pl
www.fotopolska.eu/wroclaw/foto

21. Uwagi

22. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

24. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

Tekst Beata Lis, październik 2012 r.

plany, rysunki Beata Lis, październik 2012 .

fotografie, Beat Lis, lipiec-październik 2012 r.

26. Załączniki

6 egz. + 1

1. Miejscowość	WROCLAW	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	GMACH GŁÓWNY	cd. pkt 13 opis
3. Powiat	Wrocław	w zespole szpitala Wszystkich Świętych,	cd pkt 12 historia
4. Województwo	dolnośląskie	ob. nieużytkowany pl. Jana Pawła II nr 8	

cd. pkt 13 opis

- stolarka drewniana, skrzynkowa, 3-poziomowa, 2-dzielna, z dwoma stałymi ślemionami, dzielona szprosami na prostokątne kwatery w układzie poziomym 3:2:2 (fasad, elewacja tylna; oryginalna)
- stolarka drewniana, skrzynkowa, 3-poziomowa, 3-dzielna, z dwoma stałymi ślemionami, dzielona szprosami na prostokątne kwatery w układzie poziomym 3:2:2 (elewacja tylna; oryginalna)
- stolarka drewniana, 1-poziomowa, 2-dzielna, z podziałem szprosowym (fasada; oryginalna)
- armatura metalowa podziałem szprosowym (fasada)
- stolarka plastikowa, 2-poziomowa, 2-dzielna, podziałem szprosowym (sala operacyjna)
- stolarka plastikowa, 3-poziomowa, 2- i 3-dzielna (sala operacyjna)

Otworki drzwiowe zewnętrzne

- otwór wejściowy prostokątny. Stolarka drzwiowa prostokątna, dwuskrzydłowa, ramowo-ptycinowa z prostokątnym, przeszklonym dwuskrzydłowym nadświetłem dzielonym poziomym szprosem na osi. Skrzydła drzwiowe skomponowane z trzech pływ ujętych profilowanymi opaskami: dolna i górna kwadratowe, środkowa prostokątna. Listwa przymykowa prosta. (fasada, wejście wsch.; oryginalna)
- otwór wejściowy prostokątny. Stolarka drzwiowa prostokątna, dwuskrzydłowa, ramowo-ptycinowa z prostokątnym, przeszklonym nadświetłem dzielonym pionowymi szprosami na pięć prostokątnych kwat. Skrzydła drzwiowe skomponowane z trzech kwadratowych segmentów: dolny z nałożoną kanelowaną pływ, środkowy i górny dzielone szprosami w krzyż i zabite dyktą. Listwa przymykowa prosta. (fasada, wejście zach.; oryginalna)
- otwór wejściowy prostokątny. Stolarka drzwiowa prostokątna, dwuskrzydłowa, ramowo-ptycinowa z prostokątnym, przeszklonym nadświetłem. Skrzydła drzwiowe skomponowane z trzech pływ ujętych profilowanymi opaskami: dolna i górna kwadratowe, środkowa prostokątna. Listwa przymykowa prosta. Nadświetle dwuskrzydłowe, każde skrzydło dzielone szprosem w poprzek. (elewacja pn.; oryginalna)
- otwór drzwiowy prostokątny. Drzwi 1-skrzydłowe, metalowe, z wydzielonym nadświetłem. (fasada, 2 oś od zach.)

Otworki drzwiowe wewnętrzne prostokątne, stolarka prostokątna

- drzwi drewniane, trójskrzydłowe, ramowo-ptycinowe z prostokątnym przeszklonym nadświetłem. Skrzydła boczne stałe, środkowe ruchome.

Płyliny dolne wszystkich skrzydeł w formie leżącego prostokąta. Płyliny górne w formie wydłużonego prostokąta, przeszklone. W skrzydłach bocznych z nałożonymi wąskimi słupkami o formie wrzecionowatej, w skrzydle środkowym dzielone szprosami na kwadratowe segmenty. Nadświetle dzielone szprosami na trzy pola. Boczne szersze, środkowe węższe przedzielone dodatkowo szprosem poprzecznym (z sieni zach. do korytarza; oryginalna)

- drzwi drewniane, trójskrzydłowe, ramowo-ptycinowe z prostokątnym przeszklonym nadświetłem. Skrzydła boczne stałe, środkowe ruchome. Płyliny dolne wszystkich skrzydeł w formie leżącego prostokąta. Płyliny górne w formie wydłużonego prostokąta, przeszklone. W skrzydłach bocznych z nałożonymi wąskimi słupkami o formie wrzecionowatej, w skrzydle środkowym dzielone szprosami na geometryczne kwatery, zamalowane. (korytarz w części zach.; oryginalna)

- drzwi w formie przepierzenia sięgającego stropu. Prostokątne, trójskrzydłowe, ramowo-ptycinowe, z prostokątnym, przeszklonym nadświetle. Brak skrzydła środkowego. Skrzydła boczne stałe, dwupłylinowe, o stosunku wielkości 1/4 do 3/4. Płylin dolna pełna, górna przeszklona, dzielona szprosami na prostokątne pola. Nadświetle przeszklone, powtarza układ ramowy stolarki, dzielone szprosami na prostokątne i kwadratowe kwatery. (z sieni wsch. do korytarza; oryginalna).

- drzwi 1-skrzydłowe, pełne; 1-skrzydłowe pełne, w górnej części przeszklone; 1-skrzydłowe, ramowo-ptycinowe skomponowane z trzech i pięciu prostokątnych pływ w układzie podłużnym; 1-skrzydłowe, ramowo-ptycinowe, w dolnej części niewielka pełna pływ, w górnej większa wydłużona, przeszklona, dzielona szprosami na prostokątne kwatery. (do poszczególnych sal i pomieszczeń gospodarczych.)

Bryła

Bryła zawarta, prostopadłościenna, z ryzalitem w elewacji północnej, 3-kondygnacyjna, podpiwniczona, nakryta wysokimi dachami dwuspadowymi. W fasadzie w osiach 5, 15, 18, 22, 24 oraz w elewacji północnej w osi 5, 18, 20, 22 otworki drzwiowe.

Rzut

Budynek na rzucie czworoboku wydłużonego na osi wsch.–zach. Pomiędzy 4 i 5 osią od wsch. nieznacznie załamany w kierunku pn. W elewacji pn. w osiach 13-17 ryzalit. Wejście w fasadzie w osiach 5, 15, 18, 22, 24, i w elewacji pn. w osiach 5, 18, 20, 22. Wnętrza na wszystkich kondygnacjach

w układzie 2-traktowym z korytarzem w trakcie pn. Kondygnacje skomunikowane dwoma dwubiegowymi kłatkami schodowymi umieszczonymi w trakcie frontowym i w trakcie tylnym. W ryzalicie winda towarowo-osobowa. Elewacje gładko tynkowane, posadowione na niskim, tynkowanym cokole. Fasada (elewacja pd.) symetryczna, III-kondygnacyjna, 25-osiowa. Kondygnację dolną zamyka wąski pas gładkiego gzymsu międzykondygnacyjnego. Na wysokości osi 14-16 pseudoryzalit wydzielony i dzielony pilastrami wielkiego porządku. Pseudoryzalit 3-osiowy, osie skrajne węższe, środkowa szersza mieszcząca otwór drzwiowy w pierwszej kondygnacji i szersze od pozostałych otwory okienne w wyższych kondygnacjach. Pilastry o gładkich trzonach i zgeometryzowanych głowicach. Fasadę wieńczy wydatny okap, wyłamany na wysokości pseudoryzalitu i dekorowany kasetonami. Wejście główne do budynku w osi 15. Drzwi prostokątne, stolarka drewniana, ramowo-płycinowa, 2-skrzydłowa z prostokątnym przeszklonym nadświetlem. Wejście boczne w osi 5, drzwi prostokątne, stolarka drewniana, ramowo-płycinowa, 2-skrzydłowa z prostokątnym przeszklonym nadświetlem. Dodatkowe boczne wejścia w osiach 18, 22 i 24 z wtórną metalową stolarką drzwiową. Stolarka okienna w większości oryginalna, drewniana, skrzynkowa, 3-poziomowa, 2-dzielna, z dwoma stałymi ślemionami, dzielona szprosami na prostokątne kwatery w układzie poziomym 3:2:2. Elewacja północna (tylna) symetryczna, III-kondygnacyjna, 22-osiowa w kondygnacji I i 24-osiowa w kondygnacjach II i III. Kondygnację dolną zamyka wąski pas gładkiego gzymsu międzykondygnacyjnego. W osiach 13-17, (licząc od wsch.) ryzalit 3 kondygnacyjny, 4 osiowy zamknięty 2 kondygnacyjnym 3-osiowym szczytem. W I kondygnacji w osiach 1-10, w II i III kondygnacji w osiach 1-12 i 18-24 stolarka okienna 3-poziomowa, 2-dzielna, z dwoma stałymi ślemionami, dzielona szprosami na prostokątne kwatery w układzie poziomym 3:2:2. W I kondygnacji w osiach 11-12, 19, 21 stolarka 2-poziomowa, 2-dzielna. W ryzalicie stolarka 3-poziomowa, 2- i 3-dzielna, z dwoma stałymi ślemionami, dzielona szprosami na prostokątne kwatery w układzie poziomym 3:2:2; 2-poziomowa, 2-dzielna dzielona szprosami na prostokątne kwatery w układzie poziomym 3:2. W szczycie 2-poziomowa 3-dzielna i 1-poziomowa, 2-dieln z podziałem szprosowym. Stolarka okienna w większości oryginalna. W I kondygnacji w osi 5 stolarka drzwiowa prostokątna, dwuskrzydłowa, ramowo-płycinowa z prostokątnym, przeszklonym nadświetlem. Skrzydła drzwiowe skomponowane z trzech płycin ujętych profilowanymi opaskami: dolna i górna kwadratowe, środkowa prostokątna. Listwa przymykowa prosta. Nadświetle dwuskrzydłowe, każde skrzydło dzielone szprosem w poprzek. W osiach 18, 20, 22 drzwi wtórne, metalowe, 1-skrzydłowe.

Elewacja wsch. ryzalitu III-kondygnacyjna, 1-osiowa. Stolarka okienna 2- i 3-poziomowa, 2-dielna, z dwoma i z jednym stałym ślemieniem, dzielona szprosami na prostokątne kwatery w układzie poziomym 3:2:2 i 3:2. Do elewacji wschodniej przylega budynek Instytutu Patologii, a do elewacji zachodniej budynek fundacji rodziny Lösch.

Wnętrze

Wnętrze w układzie korytarzowym. Poszczególne kondygnacje pomiędzy parterem, a poddaszem skomunikowane są dwoma kłatkami schodowymi oraz windą umieszczoną w ryzalicie. W sieni wejścia zachodniego zachowana oryginalna ceramiczna okładzina ścienna z prostokątnych płytek z ozdobną listwą wykończeniową dekorowaną stylizowanym motywem roślinnym. W pomieszczeniu położonym po zach. stronie wejścia zachodniego zachowana oryginalna ceramiczna okładzina ścienna ze szklwionych kwadratowych płytek w kolorze kremowym. We wschodniej części pomieszczeń parteru zachowały się fragmenty koleb i łęków starszego budynku. Na parterze zachowała się oryginalna stolarka drzwiowa pomiędzy sienią zach., a korytarzem, w korytarzu w części zach. oraz do poszczególnych pomieszczeń. W trakcie frontowym, pomiędzy kłatką schodową, a sienią zach., w ścianę wmurowana jest piaskowcowa plakieta cechu tkaczy z datą 1651.

cd. pkt 12 historia

W 1902 r. powstał budynek fundacji A. Friebe. W latach 1903-1904 do budynku fundacji M.J. Pulvermacher dobudowano aseptyczną salę operacyjną. W latach 1935-36 budynek fundacji M.J. Pulvermacher powiększono od strony zachodniej. Po zakończeniu działań wojennych szpital rozpoczął działalność jako Wojewódzki Szpital Zespolony im. Józefa Babińskiego. W latach 2007-2008 został zlikwidowany i przekazany Urzędowi Marszałkowskiemu Województwa Dolnośląskiego.

Najstarszy szpital usytuowany za murem miejskim zewnętrznym, przy Arsenale Miejskim na terenie starej strzelnicy, wzniesiono w 1526 r., prawdopodobnie w konstrukcji szkieletowej, drewnianej i rozbudowywano w latach 1527, 1648, 1659. W latach 1799-1801 został wzniesiony budynek klasycystyczny wg projektu Carla Gottfrieda Geisslera, zapewne z wykorzystaniem fragmentów murów wcześniejszych budowli. Założony na planie wydłużonego prostokąta. 3-kondygnacyjną, częściowo podpiwniczoną bryłę nakrywał wysoki dwuspadowy dach. Kompozycja 21-osiowej fasady o układzie wertykalnym została sprowadzona do wydzielenia parteru i zaakcentowania go boniowaniem oraz podkreślenia trzech osi środkowych tokańskimi pilastrami wielkiego porządku, obejmującymi 1 i 2 piętro i

1. Miejscowość	WROCŁAW	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	GMACH GŁÓWNY	cd pkt 12 historia
3. Powiat	Wrocław	w zespole szpitala Wszystkich Świętych,	
4. Województwo	dolnośląskie	ob. nieużytkowany pl. Jana Pawła II nr 8	

cd. pkt 12 historia

dźwigającymi wydatne belkowanie z trójkątnym frontonem. Budynek spłonął w 1831 r., a w 1832 r. został odbudowany. Zapewne wtedy powiększono go od strony wsch. o czteroosiową dobudówkę wykorzystując dawny cechowy dom szpitalny. W 1925 r. budynek został przebudowany wg projektu Georga Müllera. W trakcie prac m. in. powiększono ryzalit w elewacji pn. i zainstalowano w nim windę. Zlikwidowano sklepienia kolebkowe w korytarzu, a żaglaste w korytarzu, ryzalicy parteru i 1 piętra. Przebudowano klatkę schodową wsch. i przekształcono wsch. część budynku. Wymieniono stolarkę okienną, drzwiową wewnętrzną i zewnętrzną, wykonano okładzinę ścienną sieni zachodniej oraz posadzki. Zachowano układ fasady ograniczając modernizację do likwidacji frontonu i poszerzenia okien w osi środkowej. Do 1945 r. mieścił się w nim, w różnych okresach, oddział chirurgiczny, Uniwersytecka Klinika Chirurgii i Chorób Ocznych, oddział laboratorium dla pacjentów z chorobami skórnymi, Klinika Chorób Skórnych i Wenerycznych, a po 1945 r. oddziały laryngologiczny i okulistyczny. Budynek zachował pierwotną bryłę, kształt dachów, detal i podział elewacji, układ wnętrza, stolarkę okienną i drzwiową. Styl: klasycyzm, przebudowa modernistyczna.

Spis fotografii

- 1) Fasada
- 2) Elewacja pn
- 3) Parter, część zach., trakt frontowy, oryginalna okładzina
- 4) Parter, część wsch., trakt frontowy
- 5) Piętro 2
- 6) Piętro 1
- 7) Parter sień zach.
- 8) Parter sień wsch.
- 9) Klatka schodowa w trakcie tylnym
- 10) Klatka schodowa w trakcie tylnym
- 11) Klatka schodowa w trakcie frontowym
- 12) Poddasze
- 13) Klatka schodowa w trakcie frontowym, balustrada
- 14) Stolarka okienna
- 15) Stolarka okienna

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

NR 3

1. Miejscowość	Wrocław	5. Nazwa zabytku (nazwa jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	GMACH GŁÓWNY	fotografie
3. Powiat	Wrocław	w zespole szpitala Wszystkich Świętych	
4. Województwo	dolnośląskie	pl. Jana Pawła II nr 8	

1.

3.

4.

5.6.

9.8.

1. Miejscowość	Wrocław	5. Nazwa zabytku (nazwa jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	GMACH GŁÓWNY	fotografie
3. Powiat	Wrocław	w zespole szpitala Wszystkich Świętych	
4. Województwo	dolnośląskie	pl. Jana Pawła II nr 8	

3.

Wkładkę założyła Beata Lis, październik 2012 r

10.

11.

12.13.

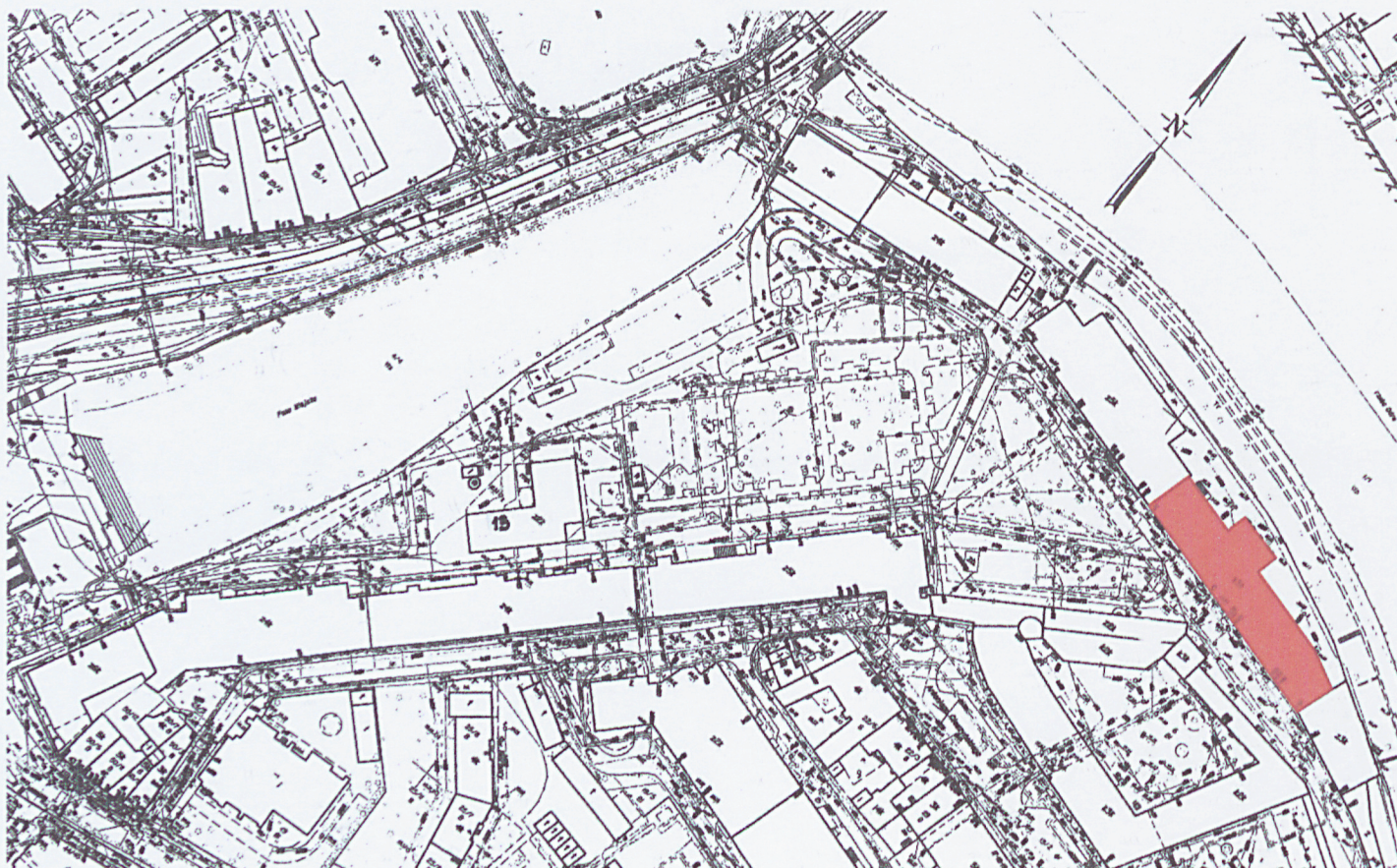

14.15.

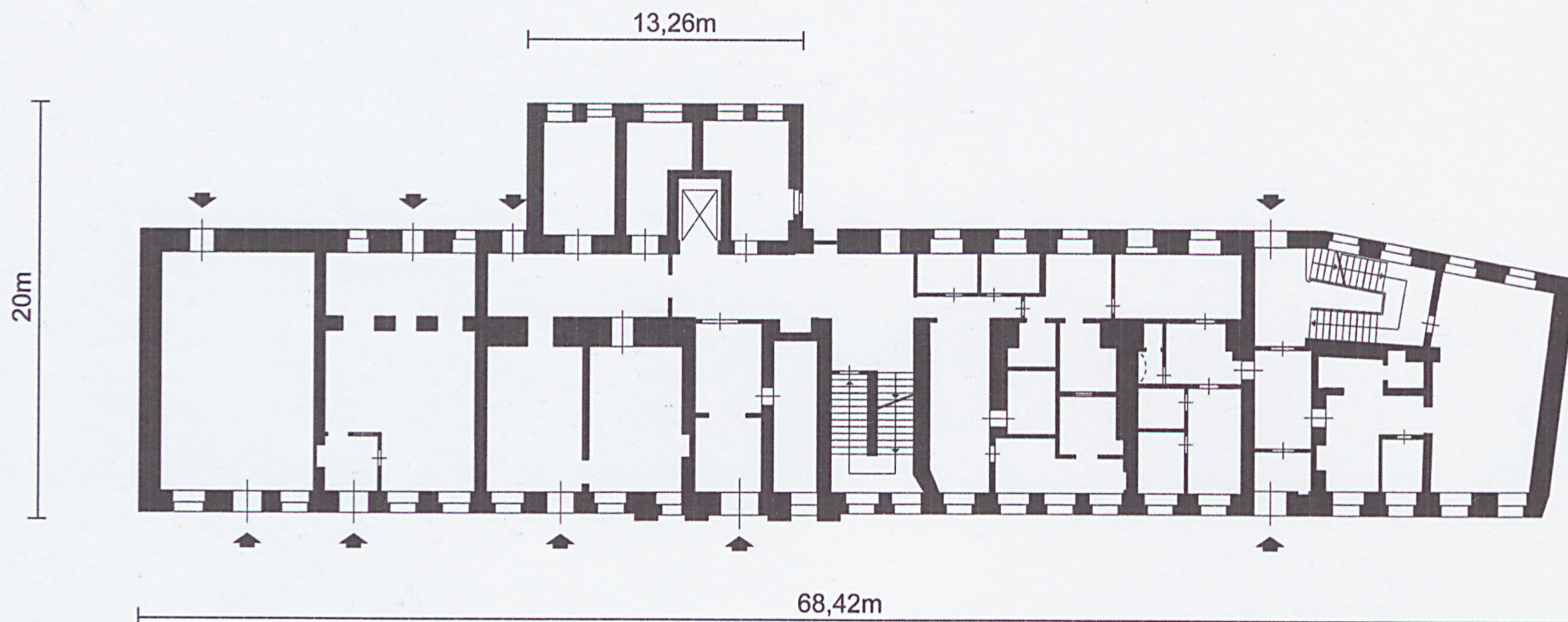

1. Miejscowość	Wrocław	5. Nazwa zabytku (nazwa jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	GMACH GŁÓWNY	
3. Powiat	Wrocław	w zespole szpitala Wszystkich Świętych	Rzut, plan sytuacyjny
4. Województwo	dolnośląskie	pl. Jana Pawła II nr 8	

Sytuacja 1:2000 0 20 40 20m

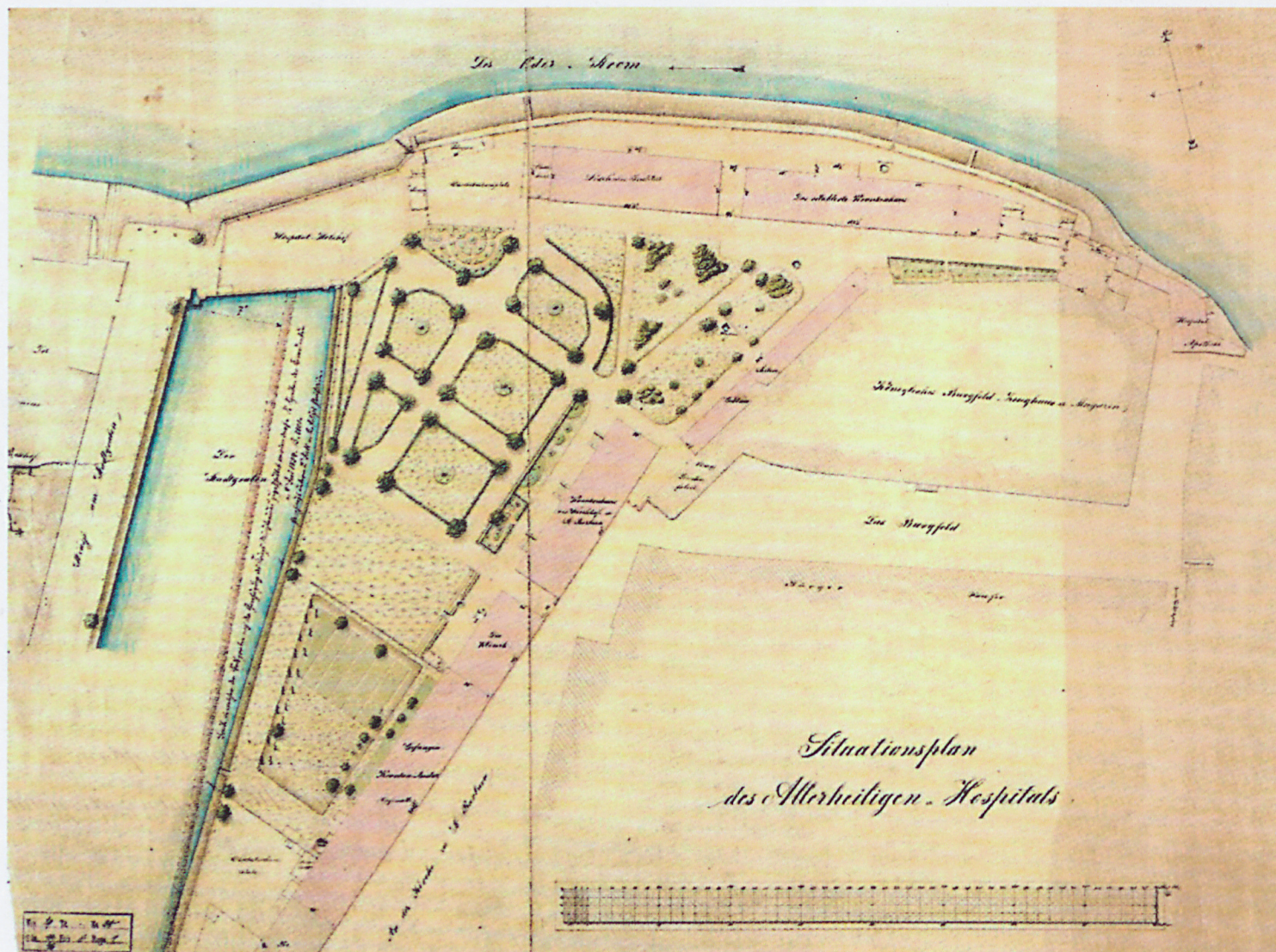

Rzut parteru 1:290 h do kalenicy 19m

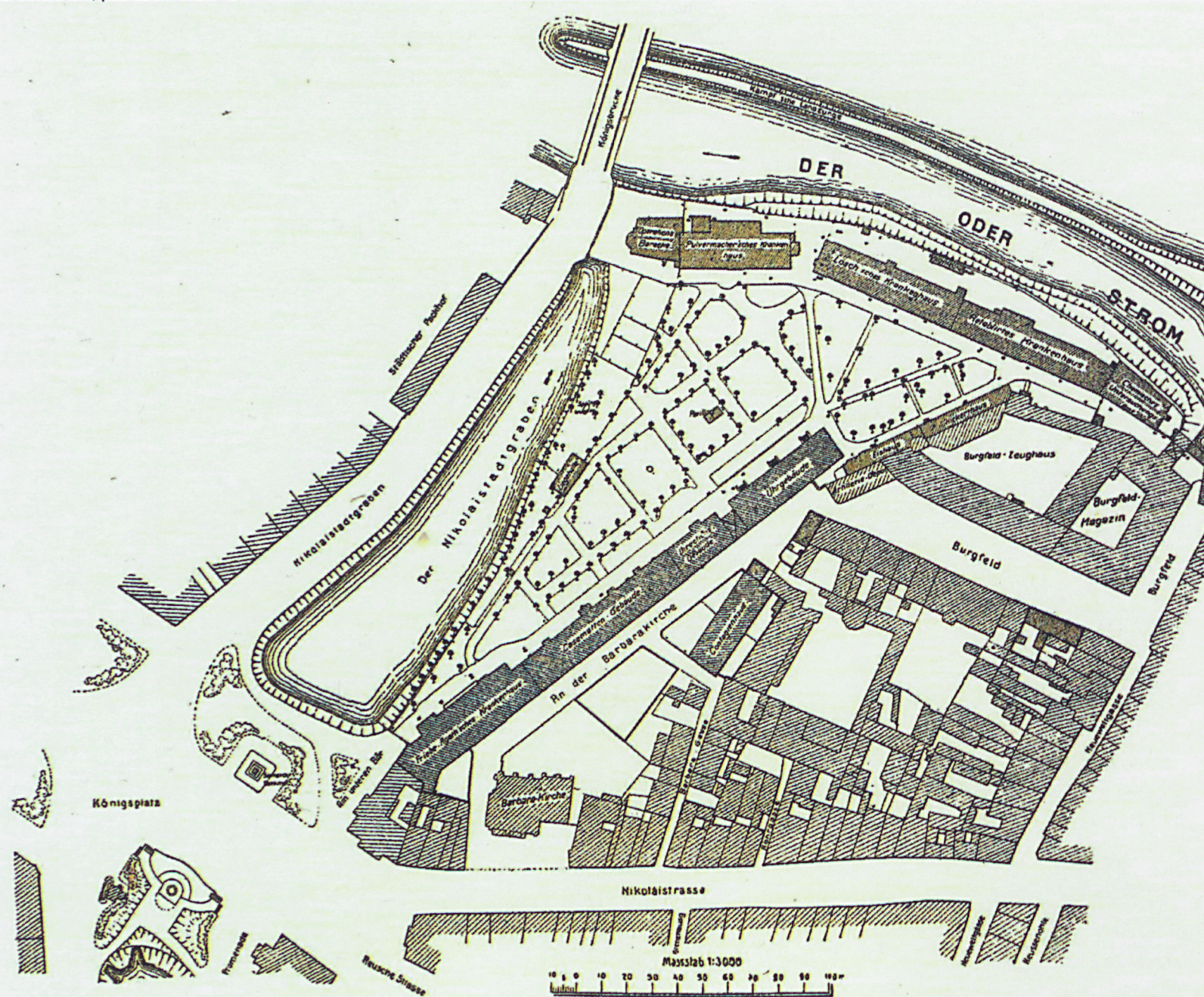
4

1. Miejscowość	Wrocław	5. Nazwa zabytku (nazwa jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	GMACH GŁÓWNY	plan sytuacyjny G. Weissledera, poł. XIX w.
3. Powiat	Wrocław	w zespole szpitala Wszystkich Świętych	plan sytuacyjny z 1912 r.
4. Województwo	dolnośląskie	Pl. Jana Pawła II nr 8	

1. Miejscowość	Wrocław	5. Nazwa zabytku (nazwa jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	GMACH GŁÓWNY	
3. Powiat	Wrocław	w zespole szpitala Wszystkich Świętych	projekt fasady z 1801 r.
4. Województwo	dolnośląskie	pl. Jana Pawła II nr 8	

